

Seniorien silinteristä

Upo-edustajasta ei tullut kitaransoittajaa

Mökillämme Karunassa huvimajassa pyhäinpäivän aaton iltana 2012:

Kotakeittiössä palaa tuli. Radiossa puhelinlangat laulaa. Soittajat muistelevat vanhoja asioita. Katsoimme Soilen kanssa huvimajamme seinällä olevaa kitaraa. Muistot palaavat kitaran myötä ensimmäiseen ulkomaanmatkaani 45 vuoden taakse.

Vuonna 1965 keväällä Soilen kanssa kihlat vaihdettuumme aloin kodinkonealan työt Upolla, jolla oli tuolloin lähes 300 edustajaa Suomessa. Asuinpaikkani oli Naantali.

Vuoden 1967 aikana oli myyntikilpailu kamiinoiden myynnistä. Kymmenen parasta saivat voitoksi matkan Lahdesta Leningradiin. Torstaina ennen pyhäinpäivää kokoonnuimme illaksi hotelli Salpaukseen. Perjantaina aamulla klo neljä kokoonnuimme Lahden kauppatorille. Meidän lisäksi bussi oli täynnä muita matkatoimiston matkailijoita.

Bussi kohti Leningradia lähti aamulla aikaisin. Tiet olivat silloin vielä aika kehnossa kunnossa. Matkaan meni reilusti aikaa. Bussi oli hiljainen, koska matkustajat nukuivat.

Neuvostoliiton rajalla oli pitkät jonot tulli- ja passitarkastukseen. Pyhäinpäivän seutu on aina ollut suosituin matkustusaika Neuvostoliittoon, koska silloin on kahden päivän vapaa. Silloin tehtiin vielä 6-päiväistä työviikkoa. 2 – 3 tunnin jonotuksen jälkeen bussi lähti hyppiviä teitä Neuvostoliiton puolella.

Muutama kilometri Neuvostoliiton puolella ajettuumme bussi pysähtyi erään Ladan taakse. Lada aukaisi takalaahtikon, jolloin sen ”minimarket” juotavineen olivat myynnissä. Samppanjat, vodkat ja tupakat vaihtoivat omistajaa. Kohta bussissa oli täysi ääni päällä. Viipurissa oli ruokailu rautatieaseman ravintolassa. Ruokahalu meni monelta siinä ”venäläisessä” hajussa.

Matka Viipurista Leningradiin meni hilpeissä, joskin ankeissa tunnelmissa ulos ankeita maisemia katsellen. Vahtikoppeja oli matkan aikana tosi tiheään. Lening-

Leningradista ostetussa kitarassani on seitsemän kieltä. Kun en tiedä, mikä niistä on ylimääräinen, minusta ei tullut kitaransoittajaa, nauraa Rauno Aaltonen.

teki kaupat bussin pesusta. Bussin ympärille tuli 3 – 4 maatuskkaa. Heillä oli ämpäri ja pitkävärtinen juuriharja kädessä ja ämpärin pohjassa vähän vettä. He alkoivat ”pestä” bussia. Kuljettaja lopetti homman alkuunsa, koska maali olisi mennyt bussista saman tien. Tullimuodollisuudet jonotuksineen ja sitten hitaasti Lahteen.

Naantaliin kotiuduttuani pistin kitaran komeasti seinälle. Lähdin seuraavana päivänä Turkuun. Menin Humalistonkadun Fazerin musiikkikauppaan ja ostin innostuneena kitaransoiton alkeiskirjan. Ajattelin: nyt minusta tulee huippukitaristi. Vaihdarko Upo-edustajan hommat kitaransoittoon?

Kotona otin kirjan käteeni ja avasin sen. Siinä lukee ensimmäisessä lauseessa: Kitarassa on kuusi kieltä. Aloin laskea kitarassani olevia kieliä. Laskin yksi – kaksi – kolme – neljä – viisi – kuusi – seitsemän! Laskin uudelleen, sama tulos. Kitaransoittajaa minusta ei tullut – en tiennyt, mikä oli ylimääräinen kieli.

Tällaisen muistelon huvimajamme kitara kertoo.

Hyviä kauppvoja työssä oleville kollegoilleni! Hyviä senioripäiviä seniorikavereilleni!

RAUNO AALTONEN
Kodintekniikan seniori Paimiosta